

19 januari 2008

Voorpagina
 Horoscoop
 Wat u zegt
 Binnenland
 Strips
 Puzzelen
 Journaal
 Achtergrond
 Advertenties
 Familieberichten
 Buitenland
 Privé
 Weerbericht
 Telesport
 Financiële Telegraaf
 Zaterdag
 Overgeld
 Autotelegraaf
 Wetenschap
 TV Weekeinde
 Digitaal
 Vaakkrant
 Reiskrant
 Erop UIT

Een week de krant
 Aansprakelijkheid
 Uw reactie

De Telegraaf

Een winters tafereeltje in het Hollandse laagland, de kou bijna voelbaar, een beeld van een verloren want, een shot van een verloren handschoen. Unox tovert met dat erwtensoepfilmpje de nostalgie bijna tot iets tastbaars. Zo'n wantje, door oma gebreid, met rap tikkende pennen. Een handschoen heeft nou eenmaal iets menselijks. Maar dat is geen unieke of originele gedachte, want hierin ging Annemarieke Weber de soepfabrikant al twee jaar geleden voor. „Zo'n verloren handschoen heeft iets emotioneels. Er heeft een mens in gezeten.” Aan haar tot ver over de landsgrenzen furore makende Vindhek in het Amsterdamse Vondelpark wapperen ze bij bosjes. Een hek waaraan eerlijke vindsters verloren voorwerpen hangen. „Dat heeft alles te maken met respect voor elkaar.”

Permanente 'expositie' van gevonden voorwerpen in Vondelpark

VINDHEK VERBROEDERT!

'Voor verliezers en eerlijke vindsters'

door MARIE-THÉRÈSE ROOSENDAAL

AMSTERDAM, zaterdag
 Juist door dat grijze januarilicht knallen de kleuren er bijna detonierend uit. Een kinderparaplutje, een roze sjaal, een streepjeshandschoen, een fleece want, een beertje, een stippenlaarsje en een fietsleutel. Alles hangt aan houten wasknijpers aan een bouwhek. Het Vindhek van het Amsterdamse Vondelpark is een bonte verzameling. Het motto is simpel: vind je verloren voorwerp terug, voeg een gevonden voorwerp toe.

Annemarieke Weber uit Amsterdam, de geestelijk moeder van het Vindhek, bekijkt de nieuwste vondelingen, vist er een satijnen avondhandschoen-tot-aan-de-elleboog tussenuit. „Zo eentje vind je vooral in deze tijd van het jaar.” Op gele kaartjes hangt haar nieuwjaarswens nog in het hek: 2008 lacht. Eén nulletje ontbreekt. „Wie hem heeft gevonden weet waarie hem kwijt kan...”

„Weber weet van wanten!”

De 49-jarige Weber is de uitvinder van het Vindhek: „Als eindredacteur en communicatieadviseur werk ik veel vanuit huis. Om onder de mensen te zijn en voor een frisse neus maak ik dan een ommetje in het nabije Vondelpark. Mij viel altijd op dat mensen gevonden spullen op een in het oog lopende plek legden of hingen, waar verliezers het terug kunnen vinden. Dat deed me wat. Ik hing een gevonden handschoen aan een bouwhek, waar hij even hard weer uit waaide.”

Toeristen

• Annemarieke Weber, uitvinder van het Vindhek, een inspiratiebron voor velen: „Ja, de makers van het filmpje van Unox kennen mijn verhaal. Twee jaar geleden sponsorden ze me zelfs in natura.”

FOTO: MATTY VAN WIJNBERGEN

• Impressie van een permanent hekontwerp op het Amsterdamse Spui.

Eureka, het Vindhek popte op, en zoals iemand al allitereerde: Weber weet van wanten! Een hek, houten wasknijpers, een bord. 'Voor verliezers en eerlijke vindders.'

Joggers, skaters, picknickers, wandelaars, mamma's met verlof, mannen met papadag – hele legioenen – passeren haar hek. Toeristen zien het fotogenieke en leggen het met miljoenen pixels glimlachend vast. Het hek is hét aanknopingspunt voor een praatje. „Mensen staan hier stil, ontmoeten elkaar en dat is opzet. Het hek verbreedert, het is een uitstekend communicatiemiddel. Ook zonder bord begrijpen mensen meteen wat hiervan de bedoeling is. Mijn en dijn. Het is een mooi gebaar dat van respect getuigt voor andermans spullen én voor elkaar.”

Op het bord staat het woord Vindhek in allerlei talen, de landsvlaggetjes erbij: fundzaun, hittehegn, vinhoekoe, vènjhèk, findzaun, findfence, hittegerde, valla d'encuentro, grille des trouvailles, cancello d'incontro. Die vertalingen komen haar via de website www.vindhek.com spontaan tegemoet. „Laatst mailde een Griek me het Griekse woord. En als ik het Vindhek googel, vind ik het zelfs op Chinese en Amerikaanse sites terug. Binnen Amsterdam is het heel erg bekend. Op een borrel waar ik niemand kende, kende iedereen het Vindhek. En al 210 mensen uit alle windstreken – Rotterdam, Spanje, Finland, Duitsland, Oekraïne, enzovoorts – zijn, gratis en voor niks, Vriend van het Vindhek. Die enthousiastelingen ijveren voor een hek in hun buurt.”

Vooraf eenzame handschoenen hangen aan het staal: „Een handschoen straalt emotie uit, het is persoonlijk, de mens die 'm verloor is erin terug te zien. Dat menselijke zagen ze ook goed bij Unox met dat nieuwe erwtensoepspotje, daar appelleren ze ook aan die emotie van de verloren handschoen. Mooie beelden.” Zonder spoor van boosheid of ironie zegt ze het: „Ja, de makers van dat filmpje kennen het Vindhek en mijn verhaal. Twee jaar terug sponsorden ze me in natura met een doos oranje handschoenen. Jammer dat ze mijn hek niet in beeld hebben gebracht, wat reclame kan geen kwaad.”

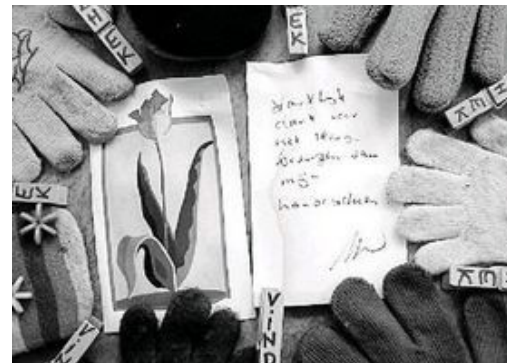
Kinkerstraat

Na drie provisorische hekken – de renovatieafrasteringen worden tussentijds opgedoekt – lobbyt Weber voor een permanent vindhek. „Het ontwerp is al klaar. Een soort boom met openingen en licht erachter, een stuk minder donker dan nu onder die brug. Het liefst zou ik in elk stadspark een Vindhek zien. Mijn nummer twee komt eraan: in de Amsterdamse

• Erik en Carolien, hand in hand in Noorse breisels. Een liefdesverklaring?

FOTO'S: WWW.VINDHEK.COM

• Een blij bedankje, ook aan het hek.

In het dagboek op de site is te lezen wat er allemaal aan het hek hing: een oorbel, scrabbleletters, een familiekiekie, een babyzonnehoedje, sokjes, een haarstrik, fopspeentjes, een pepermintje, een bosje kunstbloemen. „Op een dag hing er een bedankbriefje van iemand die blij was haar verloren handschoenen terug te hebben. Ieder mens verliest wel eens wat. Je doet je fiets van het slot, legt je handschoenen op de bagagedrager en vergeet ze. Soms is het erg. De lievelingsknuffel die weg is, en misschien huilt er ergens een ontroostbaar meisje om die ene Sneeuwwitjehandschoen die hier nu hangt. Pas nog vond mijn buurmeisje haar fietsleuteltje aan het hek terug, ze was dolblij. In zekere zin is het hek ook een kunstwerk. Het verandert elke dag van samenstelling, van compositie, van kleur. De wisseling van de seizoenen: de eerste zonnebril is als het eerste Kievitsei.”

„Het getuigt van respect voor andermans spullen én voor elkaar”

Briefjes

„Soms vraag ik me af wat het verhaal is achter een gevonden voorwerp. Een heren- of damesschoen. Hoe is iemand dan thuisgekomen? Ooit hingen er twee Noorse handschoenen in het hek, een vrouwen- en een

Kinkerstraat.”

Volgende kolom

mannenexemplaar. Op erop gespelde briefjes stonden de namen Erik en Carolien. Dan gaat de fantasie met me op de loop: is het een liefdesboodschap van twee mensen die hand in hand samen verder gaan? Of is het een verbroken relatie?”

„Ja, er zijn mensen die één handschoen missen en hier aan het hek eentje vinden die best bij de andere past, al is het niet precies dezelfde. Daar is het hek niet voor bedoeld, maar ik maak er geen punt van. En als ze er dan af en toe ook eentje bij hangen...”

Terug naar pagina

19 januari 2008